విజ్ఞప్తి

శ్రీదుని చెలికాం డఖిల జ
నాధారుం డమరవంద్యు♦డార్తావను డా
శాదళితు డపరిమేయుడు
మోదావహు డాదరించి ♦ ముదమున బ్రోచున్.

లక్కన కులశేఖరుడున్
మిక్కిలి శివభక్తపరుల ♦ మేటియు నై పెం
పెక్కగల వీరభద్రుం
డీక్కబ్బం బచ్చు గూర్ప ♦ నిడియె ధనంబున్.

ఉడుపతిధారునిన్ దలచి ♦ యుర్విని భక్తగణంబు మెచ్చ దా
కడుగ గణార్చనల్ జరిపి ♦ కాంచెను మించినకీర్తి వీరభ
ద్రు డమలవీరశైవకుల♦ధుర్యుడు లక్కనవంశ్యు డాతనిన్
పుడమిజిరాయురున్నతుల ♦ బొల్పుగ నిచ్చి యుమేశు డోముతన్

కొలదిగ చదివినవాడన్
గల విందున నెరసు లెన్నొ ♦ కవిహంసము లిం
పలర క్షమింపగ నే నం
జలు లిడియెద క్షీరనీర♦సరణిన్ గనగన్.

ఇట్లు విన్నవించు,

వల్లూరుపాలెము,
15—3—1936.

లక్కన మల్లికార్జునుడు.

శ్రీ గురుభ్యో నమః

శ్రీ మల్లికార్జున శతకము.

శ్రీజలజోద్భవాండములఁ ♦ జెన్నలరారు త్వదీయశక్తియే
యాజలజాప్తుగాఁ బరగి ♦ యాదరమొప్ప మదీయచిత్తవాం
ఛాజలజంబు లన్నిటికి ♦ సత్ఫల మియ్య బలిత్వమంది నన్
భూజనవంద్యుఁ జేయగదె ♦ భోగివిభూషణ! మల్లికార్జునా. 1

శ్రీధవపద్మజాదిసుర ♦ సేవితపాద! అనంతరూప! స
త్సాధులకల్పభూజ! యమ ♦ శాసన! యో నిగమస్వరూప స
ద్బోధక భక్తరక్షణ ప్ర♦భో యని నిన్మది వేడుచుండెదన్
మోదముతోడ నన్నెపుడు ♦ బ్రోవర శ్రీగిరి! మల్లికార్జునా. 2

అక్షయ! దుష్టశిక్షణ! య♦జాండనివాస! త్రిలోకపాలనా
ధ్యక్ష! మునీశరక్ష! నిగ♦మాంతవిహార! రమేశమిత్ర! రా
గక్షయ! దీనపక్ష! సుర♦కామితదాయి! శశాంకమౌళి! దు
ర్దక్షమదాపహార! యని ♦ ధ్యాన మొనర్చెద మల్లికార్జునా. 3

శాంకరి శారదాంబ సిరి ♦ శౌరి విరించి వినాయకుండు ని
శ్శంకితులౌచు నాహృదయ ♦ సారసమందు వసించి మించి యా
తంకము లేక నారచన ♦ తప్పక సాంగము జేయు గాపుతన్
శంకర! భక్తవత్సల! ని♦శాకరశేఖర! మల్లికార్జునా. 4

సూరిజనంబులన్ దలచి ♦ సొంపుగ నీపదసేవకావళిన్
గోరి కవీంద్రమండలముఁ ♦ గూర్మిని వేడి భవత్పదాబ్జముల్
మీరినభక్తి నాత్మ నిడి ♦ మేలుగ నుత్పలచంపకంబులన్
వేరుగఁ గూర్చి నీ కిడెద ♦ బేర్మి నుమాపతి! మల్లికార్జునా.

ఎవ్వఁడు జీవకోటి గడు♦నిచ్చ సృజించెను? లోకమంతకుఁ
ఎవ్వఁడు కర్త? దీనులను ♦ నేలెడి ధీరు డెవండు? దుష్టులఁ
నొవ్వఁగఁజేయువా డెవఁడు? ♦ నోముఫలంబుల జేర్చునట్టి వా
డెవ్వఁడు? నీవు గాదె? మది♦నెంచగ శ్రీగిరిమల్లికార్జునా. 6

భోగివిభూష! సాధుజన♦పోష! ప్రదీప! కృపాంతరంగ వై
రాగవిలాస! నిర్గుణవి♦రాజ! శిరోజశశాంక శేఖరా!
యోగమవంద్య! దీనజన ♦ యార్తివిభంజన! భక్తపాలనా!
రాగమదాదిభంజన! ధ♦రాధరవాసక! మల్లికార్జునా. 7

కొండ నివాసమయ్యె మరి♦కొండయె చాపమునయ్యె జూడఁగా
కొండయె మామయయ్యె సతి ♦ కొండకుమారియు నయ్యె
కుంభజుల్
దండిగ భక్తులయ్యె నర♦దంబును భూతలమయ్యె నీకు, నీ
దండికి జాలినట్టి ఘన♦దైవము లేదిక మల్లికార్జునా. 8

పెట్టిన మొక్కు కాండములఁ ♦ బేర్మిని రక్షణఁజేయుకర్త కుం
డట్టులఁ బుట్టఁజేసియు కృ♦పాంబుధి ప్రాణులఁ బ్రోచునట్టి బల్
జెట్టివి నీవయుండ నృప♦సేవలు జేయగఁ బోవనేల నిం
దట్టినభక్తిఁ గొల్వకయ ♦ ధారుణి మర్త్యులు మల్లికార్జునా. 9

పంతముఁగట్ట బోదు మది♦భక్తిగ నుండెదనంచు, నిన్నెదఁ
సంతసపెట్టు భక్తులకు ♦ సాగిలి మ్రొక్కఁగ బుద్ధిఁబోవ దా
కంతుని వాడిబాణముల ♦ గాసిలి గాసిలి మోహవాంఛలఁ
సుంతయు వాయ దీతనవు♦చూపర మోక్షము మల్లికార్జునా. 10

పాయదు క్రోధవర్గముల ♦ భక్తిని నీపదపద్మసేవలన్
జేయదు, తామసం బొదవు ♦ స్నేతలు మానదు, దీనరక్షణల్
బాయును, క్రూరతన్ దగిలి, ♦ భక్తులఁగూడుచు సత్క్రతుల్ దగన్
జేయదు, చిత్త మక్కట హా♦సింపక ప్రోవర మల్లికార్జునా. 11

శంకర! శాంభవీహృదయ♦సారసభృంగ! కపాలహస్త! ని
శ్శంక! దయాంతరంగ! శివ! శాశ్వతరూప! యటంచు నాదుహృ
త్పంకజమందు వేడుచు భ♦వాద్భుతము లీధర లేరటంచు నే
జంకక చాటుచుండెద ని♦శాకర శేఖర మల్లికార్జునా. 12

తిట్టియు గొట్టి మొట్టినను ♦ దిట్టరియై నిను బాధపెట్టినన్
చుట్టమె యక్కిరీటి? కడు♦సొంపుగ గాచితివయ్య; భక్తి నిన్
దట్టినచిత్తమందు నిను ♦ ధ్యాన మొనర్చిన గావకుండినన్
రట్టును బెట్ట ధర్మమె? ని♦రామయ శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 13

దారసుతాది బంధువులఁ♦దా విడనాడక యుండియున్ మదిన్
భారము నీదె యంచు నిను ♦ భక్తిఁ దలంచుచు భక్తసేవలన్
బేరిమిఁ జేయు నిర్గుణుడు ♦ పృథ్విని బాపము లొందడయ్య యా
నీరములందు తామరలు ♦ నిల్చినరీతిని మల్లికార్జునా. 14

జూదము లాడరాదు నృప♦సూనుడునైనను క్రీడలంచు, దా
జూదము లాడికాదె యమ♦సూనుడు దమ్ములు దాను దారయున్
ఖేదము లంద గాన దిరి♦గెన్ కురునాధుడు కారణంబుగా
బాధలు పెక్కులొందె, శ్రిత♦పాలన! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 15

సత్యమె సౌఖ్యదాయిని య♦సత్యమె యాపద కున్కి సత్యమున్
నిత్యము వల్క ముక్తిఁగొను ♦ సత్యము వాయ నఘంబు గల్గు నా

సత్యమె కీర్తి గూర్చును, న•సత్యము జేయును నింద గుందగన్
సత్య మసత్యమందు గన•సత్యమె యెక్కుడు మల్లికార్జునా. 16

జనకునివాంఛ దీర్పవలె • సద్గుణశిష్టజనం బ దెట్లు తా
మునుకొని తండ్రిసౌఖ్యము న•మూల్యమటంచును పెండ్లిమానడే
ఘనుడగు జాహ్నవీసుతుడు • గన్గొన మర్త్యులు వింతనొంద నో
ఘననిభగాత్ర! ఘోరభవ • కాండవిభంజన మల్లికార్జునా. 17

ఘను డతికోపమొందునటు • గర్వముశోడుత నొవ్వబల్కు యా
చెనటి నశించు నెట్టులన • చెట్టతనంబున నెల్లరాజులుం
గన శిశుపాలు డాహరిని • కాఱులు వల్కనగాదె చక్రధా
రను హతుడయ్యె మున్ను శ్రిత•రక్షణదీక్షిత! మల్లికార్జునా. 18

మూర్ఖులచెంత ధర్మమును•మూఢులయొద్దను విద్యనొప్పయున్
కర్కశుసేవకత్వమును • కాములసన్నిధి భక్తిబోధనల్
అర్కుడు రాగ చీకటియు • నంగనహస్తమునందు విత్తమున్
శర్కరలై నశించు, నిది • సత్యము శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 19

ప్రవిమలభక్తితో దలచు • పావను డీధర నన్యవాంఛలన్
దవులగబోవ డెందు ప్రమ•దంబున చూతఫలంబు లాను చి
ల్కవిడిచిముష్టికాయలను•కాంక్షను మెక్కదలంచునొక్కొ యో
నవనవినాశ! యీశ! భవ•సాగరతారణ! మల్లికార్జునా. 20

ప్రతిభగలట్టివారలకు • బాములు మిక్కిలి గల్గు నెల్ల నం
చితమగుకీర్తిపుంజముల • జెందుటకే, యదియెట్టులన్నచో
వెతలు త్రిశంకుసూనునకు • పెక్కులు జేకురగాదె ధాత్రిపై
సతమగుపేరు గైకొనియె • సాధుజనావన మల్లికార్జునా. 21

దొడ్డగుణాఢ్యుడా జనుని ♦ దుర్భరశత్రువు జేరినంత దా
నొడ్డక కీడు, కాంక్షలను ♦ నొప్పగ దీర్చు నదెట్టులన్నచో
దుడ్డున మోది బంధ మిడు ♦ దుష్టునికైనను క్షీర మీయదే
దొడ్డగ ధేను పీధరను ♦ దుర్జనభంజన మల్లికార్జునా. 22
తనదరి లేకయుండినను ♦ దాతగువాడు మరొక్కచోటనై
నను గొనియిచ్చు నర్థుల క♦నారత మయ్యది యెట్టులన్న దా
ఘనముగ సంద్రమందు గొని ♦ కాంక్షలుదీరగ నీర మీయదే
జనులకు నీలనీరద మ♦జాండనివాసక! మల్లికార్జునా. 23
సిరిగలవాని చెంత గడు ♦ జేరుచునుందురు తారుదారె యీ
నరు లిల నెట్టులన్నను ఘ♦నంబుగ రాజిలు రత్నపుంజముల్
వరిలు నటంచుగాదె కడు ♦ వాంఛను జేరు నదీనదంబు లా
జలధికి ఫాలనేత్ర! గుణ♦సాగర! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 24
గ్రాసము గల్గ భిక్షమును ♦ గంధము లుండ విభూతి భూషలం
బాసి మహోరగంబు లిలు ♦ బాసి భయంబిడువల్లకాటిలో
వాసము మేల్ రథంబులను ♦ బాసియు నెద్దును బూనియుంట చే
వాసిగ త్యాగి వీవసుమి ♦ భక్తులు మ్రొక్కగ మల్లికార్జునా. 25
1 రాలను రువ్వజాల నిను ♦ రంజిల 2 గొట్టగజాల తెడ్డుతో
3 బాలునిఁగోయజాల 4 కుల♦భామిని నీయగబోవజాల నీ
జాలిగఁజూచి చయ్యనను ♦ 5 చక్కని నేత్రము దీయజాల న
న్నేలుము నీకటాక్షమున ♦ నీశ! కృపాకర! మల్లికార్జునా. 26
ముక్తికి మూలమౌ దయను ♦ మోదము గూర్చెడి నిర్గుణత్వముఁ
శక్తిని నిచ్చు ధైర్యమును ♦ శాశ్వతకీర్తి నొసంగు సత్యముఁ,

1. పు॥ 2. రాద్రసత్తక్క. 3. సిరియాళుడు. 4. భల్లాణరాజు. 5. బోయకన్నప్ప.

క్షితిపతియైన భగీరథు♦చేత వరంబుల నొంది కైక తా
బతి మృతినంద జేయదె కృ♦పానిధి శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 38

గర్వము జెందువా డెపుడు ♦ కష్టము లొందు నదెట్లనంగ దా
గర్వము గన్న బ్రహ్మ తమ♦కత్వముతో ప్రణవంబు నేననన్
సర్వసుఖంబు బాసి చెఱ♦సాలను మ్రందడె తారకారిచే
శర్వ! మహేశ యీశ! హర!♦చంద్రకళాధర! మల్లికార్జునా. 39

పరులను హింసబెట్టిన నృ♦పాలుడు సైతము కీడునందు సో
దరియయినట్టి దేవకిని ♦ దత్పతియౌ వసుదేవు ఖైదునన్
కరుణరవంత లేకయిడి ♦ కందువులం బొలియింప శౌరిచే
మరణము కంసుడందడె ర♦మాధవసేవిత! మల్లికార్జునా. 40

ఘనతరమౌ చరిత్రముల ♦ గాంక్షను కొందరువల్కుచుండ యే
వెనటియునైన నిందనిడి♦ చెప్పిన బోయదువన్న; మూర్ఖులౌ
మనుజులు గంగలో మునుగ♦మాయునె పాపము మానవాళికం
చనిహసియింప, పోవునె మ♦హాత్వ్యము గంగకు మల్లికార్జునా 41

క్షితిపతియేనియుం జెడుట ♦ సిద్ధము దుష్టమనంబునం బతి
వ్రత జెరుపంగ బూనినను, ♦ వజ్రియె తొల్లి యహల్య గోరి తా
నతికఠినంపు శాపహతి ♦ నందడె యోనుల దేహమంతటన్
ప్రతిభ! గుణప్రదీప! సుర♦వందిత శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 42

ప్రవిమలమైన జ్ఞానమును ♦ బాగుగ నొందక చేయు ధ్యానముల్
భవరహితంబొనర్పగల ♦ ప్రాభవమందగజాల వెందునన్
చవిగను బెట్టు లుప్పిడక ♦ జక్కగ వండిన కూర యేనియున్
భవభయభంగ! యంగజవి♦భంగ! సురార్చన! మల్లికార్జునా. 43

వ్యయమును జేయగా నిల ప్ర•యత్నము సేయని లోభి సంపదల్
జయమును మోక్షసౌఖ్యములు • సద్వ్యయ మీయగ లేవ దెట్లనన్
ప్రియసతి యోగిరంబిడిన • ప్రీతిని మెక్కకయున్న దీరునే
రయమునబుట్టుక్షు త్తెపుడు • రాక్షసభంజన మల్లికార్జునా. 44

గురువులయాజ్ఞ శిష్యతతి • కూరిమిమీరగ దీర్పగావలెన్
ధర నెటులన్న ద్రోణుడు ము•దంబునగోరిన ముద్దు వ్రేలు తా
గురునకు గోసియీయడె? య•కుంఠితభక్తిని నేకలవ్యుడం
బరశిఖి! నందివాహ! హర • పాపవిభంజన! మల్లికార్జునా. 45

సిరిదులదూగు వేళలను • శీఘ్రమువత్తురు బంధువర్గముల్
సిరి తొలగంగ నొక్కడును • జేరగ రా డదియెట్లులన్నచో
పరిమళమున్న పుష్పముల • బాగుగ దాలిచి, యవ్వివాడినన్
సరగున పీడజూచెదరు •సాంబసదాశివ మల్లికార్జునా. 46

దీనులు గద్గదస్వరము • దేజరిలంగ నుతించి వేడినన్
బూనడు ప్రేమ దుష్టుడగు • పూరుషు డిద్దరలోన నెట్లనన్
వానల నాని నీరముల • వాసముఁజేసినఁ గొండరాయి తా
బూనునె మార్దవంబు? నహి•భూషణ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 47

చెనటులెయ్యైనచో సుతుల • సోదరులన్ పితులన్ మరెట్టి వా
రిని నయినన్ వెసన్ జెనక • శ్రేయముసుమ్మి యదెట్లులన్నచో
మును దశకంఠునిన్ విడిచి•పోడె విభీషణు డాత్మసోదరుం
డనియయినన్ దలంపక కృ•పాంబుధి శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 48

తా నధికుండనంచు మది • తామస పూరితుడై చెలంగి తా
మానవులన్ హసింప సన•మానము సేకురు నెందు నీర్ష్య గ

న్గానక వ్రజసన్నిభిని ♦ గాధిసుతుండు వసిష్ఠు నోంప భూ
జానిని గెలిసేసి తప♦సత్వము వాయడె మల్లికార్జునా. 49

తనదరిఁజేరి దీను డతి♦తాపముతో శరణంబు వేడినన్
ఘను డభయంబునిచ్చి కృప♦గాంచుట ధర్మ మదెట్లు డేగచే
వనటను గాంచుపావురము ♦ వచ్చి తగన్ శరణంబసంగ మే
నిని దగఁగోసియీయడె? వీఁనిశ్చలుడై శిబి మల్లికార్జునా. 50

తాపము పొందుచుంటి మును ♦ తప్పుల నెన్ని యొనర్చినాడనో
పాపము జుట్టి న న్నధిక♦బాధలు వెట్టకు మోర్వఁజాల నీ
పాపగ నెంచి ప్రేమ బరి♦పాలనసేయవె కన్నతండ్రివై
తాపసవంద్య! భక్తజన ♦ తాపవిభంజన మల్లికార్జునా. 51

జననము కర్మబద్ధమగు ♦ సంపద లెల్లను నెండమావులౌ
తనయులు తల్లిదండ్రులును♦దారయు జూడ ఋణానుబంధముల్
ఘనతర సంసృతీజలధి ♦ గ్రాలుటయే చెరసాల ధాత్రిపై
మనుజున కేది శాంతి శశి♦మౌళి కృపానిధి మల్లికార్జునా. 52

క్రతువుల నెన్ని జేసినను ♦ కాంక్షను తీర్థములందు గ్రుంకినన్
వ్రతములు పెక్కుబూనినను ♦ భక్తిని బూజల నెన్ని చేసినన్
సతతము నిష్ఫలన్ గడిపి ♦ సత్కృతులెన్ని యొనర్చినన్ మహా
మతిని నరుండు నిన్ గనక♦మాయను దాటునె మల్లికార్జునా. 53

ఫణి సుమమౌ దవానలము♦వారియునౌను నభంబు భూమియౌ
యనమతియైనశత్రు డమ♦లాత్మను మిత్రుడునౌ కఠోరమై
నవిషము గ్రాసమౌ, నగలె ♦ నాగములౌ మనుజుండు భక్తితో
శివశివయంచు వేడినను ♦ చిన్మయరూపక! మల్లికార్జునా. 54

జగతికి మేలుగూర్చుటకు ♦ సాధుజనంబులు ప్రాణమైన యే
వగపును లేక యిత్తురు కృ♦పామతితోడ, నదెట్లనంగ నీ
జగముల బాధఁబెట్టెడినిశాచరు జంపుటకై సురాళి కో
రగను దధీచి వెన్నెముక ♦ రంజిల నీయదె? మల్లికార్జునా. 55

పరివిమలభక్తులం గనలి ♦ బాముల బెట్టిన ధీరుడైన దా
భువి జెడు నెట్లనంగ మును ♦ పూజ్య మృకండతనూజు బట్టి తా
నసమతి జంపగా దలచి ♦ యంతకు డుగ్రత బాధబెట్టి నీ
శివవిభమైనబాణమున ♦ ప్రాణము వాయదె మల్లికార్జునా, 56

తలఁపగ నొక్కనిం జెరుప ♦ దా మదినెంచిన గీడునొందు, తా
నిల, నది యెట్లనంగ జగ♦దీశుని గృష్ణుని జంపనెంచి తా
కులుకుచు వచ్చి స్తన్యముల ♦ గ్రోలుమటంచు నొసంగి తానవే
పాలియగ లేదె పూతన వి♦భూతివిలేపన మల్లికార్జునా. 57

కృప గనగావలెన్ దనను ♦ గీర్తనఁజేసినవాని నెట్లో కీ
డపరమితంబుగా నొసగు ♦ నట్టి దురాత్మకునేని దొల్లి క్రూ
రఫణచయంబునన్ గరువ♦రా విదలించి పదాన ద్రొక్కినన్
గృపగనుమన్న కాళియుని ♦ గృష్ణుడు కావడె మల్లికార్జునా. 58

సమరసధీవిశేషమున ♦ జాలినవాడని కీర్తిగాంచినన్
విమలతరైకవిద్యల ప్రవీణుడునై చరియించుచుండినన్
క్షమ ధనముల్ గడించునన♦గా వశమే మును పోతరాజు తా
నమలకవీంద్రుడయ్యును ధ♦నార్జన జాలెనె మల్లికార్జునా. 59

కినుక వహించి పెద్దలను ♦ గేలి యొనర్చుచు నొవ్వనాడ దా
ఘనుడయినన్ సుఖంబుచెడి ♦ కష్టములొందు నదెట్లనంగ మున్

జనపతియగు పరీక్షితుడు ♦ సన్మునిచంద్రునికంఠసీమ పా
ము నిడి వినాశముం గనడె ♦ భోగివిభూషణ! మల్లికార్జునా. 60

పరమపతివ్రతాత్వమును ♦ భంగము జేయఁదలంచువార లీ
ధర నవమాన మొందెదరు ♦ తామె, యదెట్లన నీవు స్రష్టయుఁ
సిరిమగ డల్లయత్రిముని ♦ చేడియగూ ననసూయఁ జేరి దు
ర్భరమగుకోర్కెగోరి పసి♦పాపలుగాఁగరో మల్లికార్జునా. 61
పరహితముం దలంపని కృ♦పారహితుండు శుభంబు లొందలే
డరయ నదెట్లనంగ తన ♦ యాత్మను నిర్ఘృణను బూని పాండు పు
త్రులనుసుఖంబువాయ నతి♦దుర్భరహింసలు పెక్కుగూర్చియా
కురుపతి యుద్ధరంగమున ♦ గూలడె శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 62
పరమకవీంద్రు కష్టములు ♦ పండితమాన్యు లెరింగి మన్ననల్
జరిపెద రంతెగాని కడు ♦ సన్నపువాడు గనంగనేర్చునే
అరయ నదెట్లనంగ నిసు♦మంత యెరుంగునె గొడ్డురాలు దు
ర్భరమగు బిడ్డనొప్పులను ♦ పాపహరా! హర! మల్లికార్జునా. 63
తనకొమరుండు దుష్టుడని ♦ తాన యెఱింగియు వానిచర్యలఁ
జనకుడు విశ్వసించినను ♦ సద్యశనాశము వంశనాశముఁ
గని మెదుసూ, సుయోధను♦డకార్యములం బచరింపుచున్న నో
నని ధృతరాష్ట్రుడూరుకొన ♦ నందడె దుర్గతి మల్లికార్జునా. 64
వినయగుణాన్వితుఁ దయను ♦ వేత్తలు బోధలు చేసి జ్ఞానవం
తునిగ నొనర్చిమించెదరు ♦ దుష్టుని జేయగజాల రెట్లనఁ
శునకపుతోకవంకరను ♦ సొంపుగదీయగ శక్తులౌదు రే
పనిబడిచేయజూచినను ♦ పాపవిభంజన మల్లికార్జునా. 65

కలిమినిఁ జూచి చిత్తమున ♦ గర్వము నొంది మదించి మించి స
చ్చరితులఁ గష్టపెట్టునరు ♦ సంపద బాయు నిజం బదెట్లనన్
ధర త్రిపురాసురుల్ గడుమ♦దంబున దేవగణంబు నొవ్వఁగా
జరపి భవచ్ఛరాళిని ని♦జంబుగ జావరె మల్లికార్జునా.

పెద్దలసుద్దులన్ వినుచు ♦ పేరిమితోడ జరించునట్టివా
డిద్ధర నీప్సితార్థముల ♦ నెప్పుడు నందుచునుండు నెట్లనన్
పద్ధతి యిద్దియంచు హరి ♦ పల్కినపల్కుల మాలిఁదాల్చి తా
యుద్ధములో కిరీటి కురు♦యోధులఁ గెల్వఁడె మల్లికార్జునా. 67

ప్రవిమలజ్ఞానబోధలను ♦ పామరసంతతి కెంత జెప్పినన్
చెవి జొరనేర వెట్లనిన ♦ చిక్కనియత్తరు గల్గుతొట్టిలో
దవిలి వసింప నుంచిన ము♦దంబున సూకర ముండ నేర్చునే
సవనవినాశ యీశ! హర! ♦ సాంబసదాశివ! మల్లికార్జునా. 68

సభ జనులెందరున్న గుణ♦సంపద గల్గినయట్టి పండిత
ప్రభు డొక డుండకుండినను ♦ రంజిలనేరదు, తారలెన్నియో
నభమున నున్న శోభగను♦నా శశియొక్కఁడు లేకయున్నచో?
నభయ! మహానుభావ యమ♦రాధిప శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 69

ఘనుడొకవేళ క్రూరముగ♦గాఱులు పెక్కులు పల్కినన్ దయన్
మనిపి శుభంబు గూర్చుసుమి ♦ మాన్యులు మెచ్చ, నదెట్లు
మేఘముల్
మునుకొని ఢాంఢమధ్వనులు♦మ్రోవ దవానలమా యనంగ పి
డ్గును బడ జేసియున్ జలము ♦ గూరిమి నీయవె మల్లికార్జునా. 70

ధనమును గూర్పనెంచి నిజ♦ధర్మము వీడి చరించువారికిం
ఘనభయరోగముల్ కఠిన ♦ కష్టము లెన్నియొ చేరువౌ, నదె
ట్లన నధికాశతో నృపుని ♦ లాలన జేయుచు మోసగింపనెం
చిన నల దుష్టబుద్ధి కడు♦చెట్టలు వొందడె మల్లికార్జునా. 71

ఘనుడగువాని గౌరవము ♦ గాకును జేసిన కీడు వొందడే?
గనగ నదెట్లనంగ ధన♦గర్వముతో నవనందు లుగ్రులై
మునుకొని గద్దెపై దనరు ♦ మోదగుణప్రదుడైన విప్రునిం
ఘనముగ లాగి చావరె జ♦గంబున శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 72

మాతకు మ్రొక్కుచుండుటయు♦మానక తండ్రికి బూజసల్పుటల్
తాతకు సేవఁజేయుటయు ♦ తాపసవర్యుల జేరి కొల్చుటల్
భూతగణంబుపై దయను ♦ బూనుట సజ్జనులైనవారికిన్
ఖ్యాతిగ నైజమైతనరు ♦ గాదె కృపాకర మల్లికార్జునా. 73

పాలును బువ్వఁబెట్టి దయ♦వర్ధిల మెక్కుమటన్న నొల్లకన్
మేలము జేయుబిడ్డలకు ♦ మేదిని లాలనఁజేసి పెట్టరే
చాలగ తల్లిదండ్రులు ని♦జంబుగ నట్టులె నీవు సత్కృపన్
పాలనసేయరావె నను ♦ భక్తజనావన! మల్లికార్జునా. 74

భక్తుల పాదతీర్థములు ♦ భక్తిని మౌళినిదాల్చి నిత్యమున్
రక్తిగుణేంద్రులై మదిని ♦ రాజసదూరులునౌచు నీకు స
ద్భక్తిగ సేవజేయుచును ♦ సద్గుణులై తగు భక్తులందరున్
ముక్తులు నీవు మెచ్చుటకు ♦ ముఖ్యపుబంటలు మల్లికార్జునా. 75

భోగివిభూష శూలధర ♦ పుణ్యచరిత్ర శశాంకధారి యో
యాగమవంద్య నీలగళ ♦ యంచు మదిన్ సతతంబుభక్తిమై

బాగుగ గోరివేడితిని ♦ బాలనసేయర ప్రేమతోడుతన్
రాగమదాదిభంజన సు♦రార్చిత శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 76

బొట్టు విభూతి, భూషణము ♦ భోగి, సఖుండు కుబేరు డాలియా
గట్టులరేని బిడ్డ, నిజ♦కార్ముక మాహరి, తేరు భూమి, నీ
పెట్టెడి పువ్వు చంద్రుడును ♦ పెక్కులు నిట్టివి గల్గియుండగా
గట్టిగ భిక్షమెత్తుటకు ♦ కారణమేమిర మల్లికార్జునా. 77

తీర్థములందు మున్గినను ♦ దీక్షగ నోముల నెన్నిసల్పినన్
మూర్ధమువంచి మించి శివ♦మూర్తులఁజేరి తలంచి మ్రొక్కినన్
సార్థకమేమి? జీవులను ♦ సాదరబుద్ధిని బ్రోవకున్నచో
నర్థపుకాంక్షపోక మది♦నాశను బాయక మల్లికార్జునా. 78

నీదరిజేరగోరి పర♦నిందలజేయక సత్యవాదులై
మోదముతోడ పుణ్యులకు♦మ్రొక్కుచు దీనుల వాంఛదీర్చుచున్
వాదములెంచకన్ మదిని ♦ భక్తిషడాక్షరి నొప్పబల్కుచున్
ఖేదము మానియుండెదరు ♦ కిల్బిషదూరులు మల్లికార్జునా. 79

లింగము కంఠసీమ నిడి ♦ లీల షడాక్షరి నుచ్చరించుచున్
బొంగుచు ప్రార్థనల్ సలిపి ♦ పూజలఁజేయుచు సత్యదీక్షకున్
భంగముగల్గకుండ ఘన♦భక్తి జరించుచు భక్తరాశికిన్
వంగుచు సేవజేయవలె ♦ భక్తుడు నీధర మల్లికార్జునా. 80

పరులనుహింసబెట్టుటయు; ♦ భక్తుల నొవ్వగనాడుచున్ హృదం
తరమున కిన్కబూనుటయు, ♦ ధర్మముల న్విడనాడి యాశతో
సిరులకు నీచకృత్యములఁ ♦ జేయుట, భక్తిని వీడియుండుటల్
నిరతము వీరశైవమున ♦ నింద్యములోసుమి మల్లికార్జునా. 81

శాంతము సత్ప్రవర్తన ని♦జంబునుబల్కుట భూతప్రేమ వే
దాంతపు గోష్ఠి భక్తియు ధ♦నార్జనపట్లను ధర్మపద్ధతుల్
అంతరమందునుంచుట ని♦జాప్తులరక్షణ కష్టమందు ని
శ్చింతయు వీరిశైవమున ♦ జెల్వగునీతులు మల్లికార్జునా. 82

కినుకయు, నీర్ష్యయుం బరుల ♦ గీటడగించి ధనంబు గూర్చుటల్
వనటను బొందుటల్, పరుష♦వాక్యములాడుటనింద మోపుటల్
కనికరబుద్ధిమానుటయు ♦ కామముతో విహరించుటల్ గనన్
నెనరుగ శైవుడైన గడు ♦ నీచుడెయౌగద మల్లికార్జునా. 83

లింగము హస్తమం దునిచి ♦ లీలను బ్రతిని బెట్టి పూజలం
భంగముఁజేయకే జరపి ♦ భక్తిగ నిమ్మది వేడి నిత్యమున్
జంగపుసేవఁజేసినను ♦ స్వాంతము నీపయినిల్పియుండినన్
రంగుగ పుణ్యశాలియయి ♦ రాజిలునాతడు మల్లికార్జునా. 84

ప్రవిమలభక్తి యుక్తముగ ♦ పావనమైన త్వదీయనామముల్
దవిలిపఠించి నిర్గుణము ♦ దాలిచి దుఃఖముఁనొందకుండి దీ
నవరములిచ్చి శాంతమును ♦ నాటినచిత్తము బూనియార్ష్యలం
దవులకయున్నవాడు గను♦దప్పక మోక్షము మల్లికార్జునా. 85

ప్రవిమలజ్ఞానవహ్నిని య♦వారణదుర్గుణ వృక్షరాజముల్
దవిలిదహించి భస్మమును♦దాల్చి త్వదీయస్వరూపలింగమున్
భవములబాసికంఠమున ♦ భక్తినిగట్టెద భక్తులందరిన్
భువినిదలంచి కొల్చెదను ♦ బ్రోవర శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 86

తల్లియు దండ్రియు న్గురువు ♦ దాతయు దైవము బంధువర్గమున్
ఎల్లహితుల్ప్రియుండుఁ నొగి♦నిష్టులు భాగ్యము తోడు నీడయుం

ఎల్లరు నీవెయంచు మది♦నింపుగ నమ్మి భజించుచుంటి నా
యుల్లమునందువెల్చి నను ♦ నొప్పుగ గావర మల్లికార్జునా. 87

చదువులు పెక్కునేర్చి మది♦శాంతము పూని వినిశ్చితాత్ములై
ముదమున ధర్మమార్గులయి ♦ మోక్షపథంబునుగాంచునట్టి యా
సదమలబోధ జేయువాలె ♦ జక్కనివాక్కుల శిష్యకోటికిన్
కుదురుగ వీరశైవమున♦కుం గల యొజ్జలు మల్లికార్జునా. 88

తనసుతులంచు శిష్యుల కు♦దారమనంబున ధర్మపన్నముల్
మనుకొని తెల్పివారలు ప్ర♦మోదమునొందువిధంబులెవ్వరో
కనుగొని సత్ప్రవర్తనుల♦గా నొనరింపుచు వీరశైవమున్
దనవరతంబు బ్రోవవలె ♦ నారయనొజ్జలు మల్లికార్జునా. 89

భూతపిశాచఢాకినుల ♦ బూనిక ద్రుంచెడిదంచు భూమిలో
ఖ్యాతినిగాంచి మోక్షమున ♦ కాకరమయ్యెడి దోషడాక్షరిన్
భూతిని బెట్టులింగములఁ ♦ బూజల సేయుచునుండువారినే
భూతము లుగ్రమైనతగుల ♦ బూనుటచోద్యము మల్లికార్జునా.90

పరులహితంబుగోరి కడు♦పావనబుద్ధిఁ జరించుచుండు స
ద్గురువులనాజ్ఞలన్నిటి న♦కుంఠితభక్తి నొనర్పగావలెన్
నిరతము వీరశైవులయి ♦ నీదరి జేరదలంచు భక్తులో
సురమునివంద్య దుష్టజన ♦ శోషణ శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 91

హార హార శంకరా యనుచు ♦ నాత్మముగోరి జపించి మించి స
చ్చరితములం చరించుచు ప్ర♦శాంతమనస్కులునాచు భక్తులి
[illegible] ♦ భక్తిని సత్కరించుచున్
[illegible] ♦ [illegible] మల్లికార్జునా. 92

ధరసుత దేహ శంకర ము♦దావహ శాంభవిచిత్తచోర భూ
ధరనిలయప్రదీప సుర♦తాపసవంద్య కృపాంతరంగ యుం
చరమర లేనిభక్తిని ని♦తాంతముగా జపియించువాడ నీ
కరుణను నాపయిన్ బరపి ♦ కావర శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 93

మునుకొని నీపదాంబుజము ♦ మోదముమీఱ శిరంబుపై ధరిం
చి నుతులొనర్చి నీకెప్పుడు ♦ సేవలు జేయుదునయ్య ప్రేమతో
నను గని ప్రోవరావె శివ ♦ నాగవిభూషణ శూలపాణి స
న్మునినుతభక్తవత్సల ప్ర♦మోదగుణప్రద మల్లికార్జునా. 94

ఎరుగను ధర్మశాస్త్రముల ♦ నెంచను నీపదభక్తినెన్నడున్
గరువను కావ్యసంతతుల ♦ గాంచగ పూర్వభవంబునందు నా
దురితమదెంతగాఁదనరి ♦ దుఃఖపయోనిధి ముంచునో హరా
సరగునగావుమయ్య నను ♦ సాంబసదాశివ మల్లికార్జునా. 95

భూధరజాతమీద నిజ♦భోగులమీద కుబేరుమీద నీ
గాధిలిగంగమీద ముని♦కాండముమీద కుమారుమీద శ్రీ
నాథునిమీద స్రష్టసుర♦నాథులమీదను జూపుప్రేమ నా
మీదను జూపి ప్రోవగదె ♦ మేదిని శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 96

శ్రీగిరివాస మౌనిగణ ♦ సేవితపాద యజాండపాలకా!
ఆగమవేద్య భక్తవర♦దా! హర! శ్రీభ్రమరామనోహరా
రాగమదాదిభంజన ప♦రాత్పరయంచు దలంచి నీకు నే
బాగుగ మ్రొక్కెదన్ గొనుము ♦ భక్తునిగానను మల్లికార్జునా. 97

పరులకు గౌరవంబొసగి ♦ బాగుగ గౌరవమందు సజ్జనుం
డరమరగల్గుబుద్ధిని దు♦రాత్ముడు కాన ఘనుండనంచు తె

ల్లరు తనకంటెలోజ్జని య♦లాఘవమందును తాను తానయో
స్థిరగుణా! భక్తరక్ష! సిత♦దేహపరాత్పర! మల్లికార్జునా. 98

ఏమతమందు ధర్మరతి ♦ నెల్లెడ నుందురో శాంతచిత్తులై
నీమముతో జరించుదురో ♦ నీతిపథంబున బోవుచుందురో
కామముగెల్చి విద్యలను ♦ కాంక్షబఱించినధీరు లుందురో
ఆమతమొందు ధాత్రిపయి ♦ నందుచుపూజ్యత మల్లికార్జునా. 99

ప్రథిమల వీరశైవుఁడను ♦ ఘట్టిపవీరయ్యకుం గుమారకుం
డ వసుధమల్లికార్జునుడ ♦ నాబడువాఁడను, లక్ష్మణార్యయుం
డ వరలు నీదుభక్తిపరు♦డగా రచియించినవాఁడ దీని నీ
యవిరళసత్కృపగా గొనుమి♦యర్పణ జేసితి మల్లికార్జునా! 100

జయజయ భక్తదీనజన ♦ సాధుమునీంద్రసురాళి రక్షణా!
జయజయ వీరశైవమత ♦ సంతతవర్ధిత మూలకారణా!
జయజయ మంగళప్రద ని♦శాకరశేఖర పాపనాశనా!
జయజయ స్రష్టశౌరినుత ♦ సంపద! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా! 101

మంగళహారతుల్ గొనియు ♦ మామక కర్మముద్రుంచి ప్రేమతో
మంగళముల్ చెలంగ పర♦మార్థమొసంగుచు బ్రోవవే వెసన్
అంగజభంగ! లింగ! నగ♦జాధిప! కంజభవాండరక్ష! శ్రీ
రంగనుతప్రదీప! ముని♦రంజిత శ్రీగిరి మల్లికార్జునా. 102

సంపూర్ణము.

శ్రీరస్తు.

కేదారేశ్వర వ్రతకథ.

సకలసంపత్ప్రదంబై ప్రమథగణవాంఛలందీర్పం గల్ప భూజంబై ధవళకాంతులు దిగ్వలయంబుల నింపె, మోక్ష దాయిగాం దనరారు రజతాచలంబున, నొక్కదినంబున, కనకమణి ఖచితంబైన గద్దెపై యక్ష సుర సిద్ధ ప్రమథ హరి బ్రహ్మేంద్రాదులు పరివేష్టింప, సద్ధాసనంబున జగత్కర్త్రియగు శాంభవీసహితుండై మోదావహుండును బ్రహ్మాండసంరక్షకుండును భక్తసులభుండును దీనమందారుండును దివ్యప్రభావుండును నగు ముక్కంటీశ్వరుం డున్నసమయంబున, నర్ధాంగి యగు నాయంబ యిష్టాగోష్ఠిని నిజనాథుని నానందవార్ధి ముంచి యిట్లనియె.

"నాథా! త్రిలోకంబులం ద్రికాలంబుల శ్రేష్ఠంబులగు వ్రతంబులం దధికంబై చెన్నలరారెడి వ్రతరత్నం బెద్దియో యానతిం డని ప్రార్థింప, నప్పరమేశ్వరుం డెద నతిముదంబు నొంది "కాంతా! నీకోర్కి ముల్లోకంబులవారికి శ్రేయోదాయకంబై తనరారెడిని. వ్రతంబులం దగ్రగణ్యంబై చెలువొందువ్రతంబు కేదారేశ్వరవ్రతంబు. తద్వ్రతమహిమంబు దెలిపెద నిర్మలచిత్తవై యాకర్ణింపుము.

ప్రాణేశ్వరీ! న న్నర్చించుటవలన నఘనాశంబును పసుపుకొమ్ము లిడుటవలన సమస్తైశ్వర్యంబులును మధురంబులగు బూరె లిడుటవలన మృష్టాన్నభోజనంబులును, తాంబూల దానంబున సకలభోగంబులును, సరస్వతికి చలిమిడిం బెట్టుట

వలన సన్తానవ్యాలును, వినాయకుని కుడుములను బెట్టుటవలన కార్యసాఫల్యంబును, నినుబూజించుటవలన మంగళప్రదంబును భక్తపుంగవులభోజనంబున సర్వదేవతాసంతృప్తియు తోరంబు ధరించుటవలన భూతపిశాచఢాకినీరాక్షసరోగ భయనాశంబును గల్గును. ఈవ్రతవిధానం బెద్దియన కార్తికశుద్ధ నవమినాడు దంపతీయుతంబుగా నుపవసించి శుచిర్భూతులై ప్రదోషకాలంబున హేమమయపీఠంబున మనయిర్వురిప్రతిమంబుల నిలిపి మదీయప్రతిమంబునకు కేదారేశ్వరుం డను నామం బిడి పూజించి నైవేద్యం బొసగి భుజంపవలయు. ఇవ్విధంబుగా చతుర్దశివరకు నిష్ఠతో నొనర్చి పూర్ణిమనాడు భక్తదంపతులనుగూడ నుపవసింపఁజేసి, భక్తితత్పరులై పసుపు కొమ్ములు తమలపాకులు వక్కలు అయిదుమానికెలబియ్యముతో వండినబూరెల నిరువదియొకటినంతున బంగరుపాత్రయం దునిచి యిరువదియొక్కపోగులతో నల్లిన తోరంబుగూడ నందుబెట్టి యాపళ్లెరము మనపీఠమున కెదురుగాఁబెట్టి యాగమోక్తంబుగాఁ బూజించి నైవేద్యం బొసంగి భక్తవధూవరులచే దీవెనలం బడసి, వారిని నిష్టమృష్టాన్నంబులచే దృప్తినొందించి కానుక లొసంగి వ్రతంబునకు స్వస్తిజెప్పి తోరంబు కడుభక్తితో సందిట ధరింపవలెను. ఈవిధంబుగా ప్రతిసంవత్సరంబు నొనర్పవలె" నని తెలుప పార్వతియిట్లనియె.

"మనోహరా! మీ రానతిచ్చినవ్రతంబు శ్రీమంతులకు సాధ్యంబుగా నున్నదిగాని నిరుపేదలయినవార లెట్లొనర్తురు? వారి కీప్సితంబులు నెరవేరు టెట్లు" అని యడుగ శంకరుండు

"కలకంఠీ! ధనవంతులు దరిద్రు లనుభేదంబు లైహికవాంఛా తత్పరుల కేకాని జ్ఞానులకు గానరాదు. భూచక్రం బేలు భూపా లుండయినను ఆశనువాయక దుఃఖితుడగును.నిరుపేదయయినను తృష్ణవిడిన దృప్తుండగును. నిష్కాముడై నన్ను బూజించి గరిక నిడినను మేరువుగా నెంతు వాంచాతత్పరులు కనకకుసుమంబు లతో నర్చించినను తృణంబుగా దలంతు. కాన భక్తిగలవారం దరు నీవ్రతం బాచరించి కామితంబు లందవచ్చు" నన నక్క మలాక్షి "నాథా! యీవ్రతం బెవ్వారలయిన నొనర్చి పత్ఫ లం బొందిరా? అట్టివి గల్గిన వివరింపవే" యని ప్రార్థింప, అయ్యిందుధరుండు "కనకాంగీ! యీనోము నోచి శ్రీదేవి హరివక్షంబునను పలుకులవెలంది బ్రహ్మవాక్కునను శచి సురనాథుని చెంతను వసింపగల్గిరి. కృతయుగంబువారు నోచి త్రేతాయుగంబువారికి నాయుగంబువారు ద్వాపరంబువారికి నాయుగంబువారు కలియుగంబువారికి నెరింగించిరి. దీనికి నొక చక్కని యితిహాసంబుగలదు. వివరించెద నాకర్ణింపుము. కంజాక్షీ! శ్రీవీరశైవమతోద్ధారకుం డగు బసవేశ్వరుండు వసించు కళ్యాణనగరంబున సద్భక్తశిఖామణియు నిర్మలజ్ఞాని యు నిరుపేదయు నగు కాంక్షభంజనుండు సునీతియను మగు వనుగూడి కాపురము సుఖప్రదముగా జేయుచు మామక పదారవిందంబుల డెందంబున నిల్పి భక్తినిష్ఠలతో నానామం బుల స్మరింపుచుండు. అంత కొంతకాలంబునకు వారికి శీల, సుశీల యను నిర్వురు పుత్రికారత్నంబులు పుట్టిరి. వారిని నను రాగంబున బెనుచుచుండ నాబాలికలిద్దరును శుక్లపక్షశశాం

రునివలె క్రమంబున వృద్ధినిబొంది యుక్తవయస్కులై సుంద రాంగులై చెలంగిరి. కాని నిజజనకునియార్జన సన్నగిలుటవలన దినుట కన్నంబుఁ గానక సమీపారణ్యప్రాంతంబుల కేగి యిం ధనంబులం గొని తెచ్చి యంగడిని విక్రయించి యాధనంబున మాతాపితలంగూడి క్షుద్బాధలం దీర్చుకొని మదీయనామం బుల భక్తిని బ్రార్థించుచుండెను.

తదనంతరంబ యబ్బాలామణు లొక్కనాడు వనం బునఁ గట్టెలఁ గొట్టుచు మామకనామసంకీర్తనంబుం జేయు సమయంబున షణ్ముఖుండు భూలోకచిత్రంబులం గాననేగి కొంతవడి యిచ్ఛవచ్చినట్లు సంచరించి, తుదకచ్చోటికే తెంచి, యాబాలికలం గాంచి దయార్ద్రహృదయుడై ప్రచ్ఛన్నవేషం బున సద్బ్రాహ్మణుడై వారిఁజేరి బుజ్జగించి, ప్రణవసహితంబుగాఁ బంచాక్షరీమంత్రం బుపదేశించి సమస్తధర్మంబుల నెరింగించి వారిని శ్రీమంతులం జేయదలంచి కేదారేశ్వరవ్రతవిధానంబు దెలిపి చనియె. ఆకమలాక్షులును మొక్కవోనిసంతసంబున నిజగృహంబుల కేగిరి.

అంత కార్తీక శుద్ధ నవమి రా, నాకనకాంగులు ప్రొద్దుపొడువకమున్న లేచి ముద్దుముద్దుగా కాల్యకృత్యంబుల దీర్చి వృద్ధులగు నాజననీజనకులకుఁ జల్దు లిడి విపినంబునకు జని కొంతవడి కాష్టంబులఁ గూర్చి సాయంసమయంబున స్నానం బాడి మలినరహితలై నోమునోచుట కేమియు లేనందున నొక వటవృక్షంబుదరిఁ జేరి, పెద్దబండను పీఠంబుగాను నొక శిలను మదీయప్రతిమంబుగాను రక్తారుణనిభంబగుపంకంబుతో

జేసినబొమ్మను తావకరూపంబుగాను మరొక్క గ్రావమును వినాయకునిగాను నింకొకరాతిని వాణిగాను మఱ్ఱిఫలంబులు బాగాలుగాను ఆకులు తమలపాకులుగాను గులకరాళ్లు పసుపు కొమ్ములుగాను రేగడమట్టి బూరెలు పూర్ణాలుగాను మట్టిముద్ద లుండ్రాలుగాను బురదను చలిమిడిగాను భావించి, మదీయ విగ్రహంబునకు కేదారేశ్వరుం డని నామం బిడి నిర్మలచిత్తం బునఁ బూజించి నగరమునకుం జని కట్టెల నమ్మి తండులంబులఁ దెచ్చి, వంటనొనర్చి కేదారేశ్వరునకు నివేదనజేసి భుజిం చిరి. ఇట్లు త్రయోదశివరకు జరిపిరి.

పూర్ణిమనాటి రేయి వారు రేపటి వ్రతం బెట్లు పూర్తి యగును, చేత నొకకాసైనను లేదాయెనే యని విచారించు చుండిరి. అంత తెల్లవారుజామగుటయు వారు లేచి కాల్య కృత్యంబుల దీర్చికొని సుచిర్భూతులై యావటవృక్షంబును జేరి చింతాక్రాంతచిత్తులై నను దలంచుచుండిరి. సూర్యాస్త మయకాలంబు దరియ వ్రతవిఘ్నంబగునని దుఃఖించి దుఃఖించి యలసి మూర్ఛిలిరి. అంత తద్వ్రతమహిమంబున నాచెట్టు దివ్యభవనంబుగాను వారిడినపదార్థంబులు యథార్థపదార్థం బులుగాను మారి, సమస్తవస్తుసంభారములు కుప్పతిప్పలుగా నుండెను. వారు మూర్ఛ తేరిచూచి వింతఁబడి చూచుచున్నం తలో మదీయప్రమథులు ప్రచ్ఛన్నవేషులై దంపతీయుతంబుగా భక్తపుంగవులుగా రా, వారిని గాంచి సాష్టాంగనమస్కారంబు లొనర్చి శీల నిజగృహంబున కేగి సర్వవృత్తాంతంబు దెలిపి తల్లిదండ్రులను గొనివచ్చి వ్రతంబు నెరవేర్చి భక్తులను నిష్ఠ

మృష్టాన్నంబుల దృప్తినొందించి, కానుక లొసంగ, వారును నక్కలకంతులను తగినవరులను చేపట్టెదరుగాతమనిదీవించిచనిరి. ఆకాంతలు సంతసంబున వ్రతతోరంబుల సందిట గట్టి కేదారేశ్వరుని బూజించుచు సుఖంబుగా నాగృహంబున నుండిరి. అంత నొకనా డుజ్జయినీ నృపాలనందనుం డగు సద్గుణేశ్వరుం డేగుదెంచి శీలను, మరొక్కనాడు మధురభూపాలసుతుం డగు నిర్గుణాధీశుం డరుదెంచి సుశీలను, నుద్వాహంబుల నాడి వారిని వెంటనిడుకొని యేగిరి.

తదనంతరంబ యానూతనదంపతు లతిసుఖంబుగాఁ గాపురంబులఁ జేయుచుండఁ గొంతకాలంబునకు శీలకు చిన్మయేశ్వరుం డనుపుత్రుం డుదయించె. ఆమెయు వానిని గారాబంబున సాకుచు సంతసంబున నుండి యొక్కనాడు సందిట గట్టిన కేదారేశ్వరవ్రతతోరంబు, నవరత్నంబులు చెక్కిన భూషణంబులదరి హీనంబుగా గనుపించిన నూలుపోగు నావంటశ్రీమంతుల కుండజన దనిభావించి యూడబెరికి పారవేయ, మరునాడె యాపట్టణంబున గృహంబులు నశ్వశాలలు దగ్ధంబై ధనాగారంబులు చోరులవశమయి యరిష్టంబులు గనుపింప సద్గుణాధీశు డెద దిగులొంది జోస్యుల రావించి యిట్టి దుర్దశ గలుగుటకు కారణం బేమియని ప్రశ్నింప నాపండితులు దండిగా శాస్త్రంబుల దిలకించి "రాజా! నీభార్యయగు శీల కేదారేశ్వరవ్రతంబు విఘ్నంబుఁజేయుటవలన నీకీడు సంభవించె" నని నుడివిరి. రాజు ధర్మవిరుద్ధంబైనకార్యంబున కుగ్రుడై యామెను పసికూనతో గానలకు పంపె.

అంత నాశీల భయంకరంబైన యాయడవియందు దిక్కుగానక తానుచేసినదుష్కృత్యంబునకు జింతించుచు నానామంబుల జపించుచు నన్ను మన్నింపవేయని ప్రార్థింపుచు దీనాననయై సంచరించుచున్న సమయంబున తారకారి తనచే నుపదేశం బందినకాంత కిట్టియిడుములు గల్గుటకు చింతించి యామెనుగాపాడ నెంచి ప్రచ్ఛన్నవేషంబున నొక్కమునియై యరుదెంచి యక్కాంతను నోదార్చి యొకయాశ్రమంబు గల్పించి దానియం దునిచి పోషించుచుండ గ్రమక్రమంబున నవవర్షంబులు జరుగ చిన్మయేశ్వరుండు దశసంవత్సరప్రాయుడై నిజజననిం జేరి, "తల్లీ! నాజనకుం డెవడు? మన మీముని యాశ్రమంబున నుండ గారణం బెద్ది? నే నీదుంప లాహారం బుగాతిని నారవస్త్రంబుల గట్టజాల. నాకు పురమందు వసింప కోరిక జనియించుచున్నది. మన కాప్తు లెవ్వరైన గలరా?" యని ప్రశ్నింప నామె "ముద్దుబిడ్డా! ఉజ్జయినీనృపాలుండగు సద్గుణేశ్వరుండు మీతండ్రి. నామీదికినుకచే కానలకు బంప నీమునిపుంగవుండు మనలను గాపాడుచుండె. మధురాపురం బేలు నిర్గుణాధీశునిభార్య సుశీల మీపినతల్లి" యని తెలుప నాబాలుడు తనతల్లియాజ్ఞను తపసియనుజ్ఞనుగైకొని మధురకు బయనంబై కొన్నిదినంబుల కాపట్టణంబును జేరి, సింహద్వారంబుకడ కేగి తనవార్త ద్వారపాలకులద్వారా రాజునకు బంప సుశీలామనోహరు డెద సంతసించి, వానిదరి కేగి మూర్ధంబు ముద్దాడి సుశీలయొద్దకు గొనిపోయెను.

ఆమెయు నాబాలుని నిష్టమృష్టాన్నంబుల దృప్తిగొం దించి కుశలప్రశ్నలు జేయ నతడు "తల్లీ! నన్ను నామాతను మాతండ్రి కానలకు బనిపె. మే మొక జడదారియాశ్రమం బున నుంటిమి. మేము దరిద్రులమై బాధల బొందుచుంటిమి. మాబాధానివారణకై ధనము గావలె. ఆడబ్బు మీరిచ్చెద రని వచ్చితి" నన, నామె వారియిడుములకు చింతించి కొంతవిత్తంబు నిచ్చిపంప నాబాలుడు సంతసంబున బయనంబై నిజాశ్రమంబు నకు జనుచుండ మార్గమధ్యంబున నాధనంబు చోరు లప హరింప దిగులొంది, మరల వెనుకకు దిరిగి పినతల్లి కీవార్త జెప్ప నామె మరికొంతవిత్తం బొసగి కొందరభటుల నిచ్చిపంప వారు త్రోవనుబడి పోవుచుండ నొక్కచో నొకసరోవరంబు గానుపింప జలంబుల ద్రావ నాధనపుమూటలు తీరంబున బెట్టి కొలనులో దిగునంతకు, జలధిదేవత వచ్చి వారితో "నోచిన వారిసొమ్ము నోచినవారికే గాని నోచనివారి కేలవచ్చు" నని మూటలను గొనిపోయెను.

అంత వారు వింతబొంది మధుర కేగి జరిగిన వృత్తాం తంబు దెలుప నాబాలుని కార్తిక శుద్ధ నవమివర కుంచి యాతనిచే దీక్షను బట్టించి నోము నోయించి వానిసందిట దోరంబు గట్టి తనసోదరికి నొక్కతోరంబును గొంతధనం బును నిచ్చి పంప నాబాలుడు సంతసంబున మార్గంబున వెళ్లు చుండ చోరులు తామపహరించినసొమ్ము నిచ్చిరి. జలధిదేవత తా గొనిపోయిన ధనపుమూట లాబాలుని కొసంగె. వా డతిముద మంది యాశ్రమంబు జేరి తల్లికి సర్వమునుదెలిపి యాతోరంబు

తల్లిసందిట గట్ట నామెకు అప్పటికిగల పాండురోగంబు నశించె. ఆమెయు పుత్రుండును సంతసంబున నుండ నొక్కనాడు సద్గుణేశ్వరు డావనంబున వేటలాడుచు నాయాశ్రమంబు జేరి మునికి నమస్కరింప, నాతపసి, "రాజా! నీభార్య కేదారేశ్వరుని వ్రతంబు విఘ్నంబు జేయ నడవికి బంపితివి. ఆమె నాతావున పుత్రునితో సుఖమైయున్నది. కుమారునివలన వ్రతతోరంబు ధరించి పవిత్రతబొంది నది. గాన నామెను గొనిపొమ్మన రాజు సంతసించి నిజభార్యా పుత్రులను గొని పట్టణంబున కేగి, సుఖంబున నుండిరి, కావున నోపార్వతీ! యీవ్రతంబు విఘ్నంబునొనర్చిన గష్టముల పాలగుదురు. విఘ్నంబు లేక చేయువారు సకలసుఖంబు లందెదరు" అని తెలుప నాయంబ సంతసించె. ఆశంకరుండును నాటికి కొలువు చాలించి నిజగృహంబున కేగి సుఖంబుండె.

సంపూర్ణము.

